

ת"ם. לְקַבְּלָא א' רְזָא דִיעֶקֶב וְאז יהיה בך את הארת המדרגות הקדושות שהם הה"ג שהם סוד י"ם וכן את הארת המדרגה הקדושה שהיא הת"ם אורות של לאה בכדי שעיי"כ תוכל לקבל את הארת הא' שהיא בצורת יו"י שהיא סוד יעקב כי הו' שהוא הת"ת שבו חתום יעקב הוא כולל חו"ג. בַּר נֶשׁ אֶצְטְרִיךְ לְמַהְיֵי בְּכָל יוֹמָא, ת"ם י"ם. בְּגוֹוְנָא דָּא מְפָשׁ כי באמת האדם צריך להיות שלם בכל יום באלו הבחינות של ת"ם וי"ם כדוגמת כך ממש.

המלכות מתכסה בגוון התכלת

הַשְׁתָּא פְּרִישׁ מֵאֵן דְּפְרִישׁ, בְּמַתִּיבְתָּא, דְּסִיְהָרָא
קְדִישָׁא שְׁפִירָא, אִיהוּ בְּחִוּוֹרֵי וְעוֹד אִמְר רַבִּי אֵילָאֵי

לחברים כי עכשיו פירש אחד בישיבה של מעלה שהלבנה הקדושה שהיא המלכות היא נאה בלובן של החסד, וְכֹל גּוֹוְנִין מְנַצְצִין בָּהּ וּמְרַקְמִין וכן כל הגוונים של כל הספירות מתנוצצים ומרוקמים בה מאחר שהמלכות מקבלת את כל שפע הספירות (רמ"ק), וְאִיהוּ כְּתֵהוּא שְׁפִירוֹ וְחִוּוֹרוֹ דְּשִׁמְשָׁא מְפָשׁ ועיי"כ היא כדוגמת היופי של יופי ולובן הז"א הנקרא שמש ממש, וסוד הדבר שאז כל ספירות המלכות התנקדו בנקודותיהם למרות שבדרך כלל הם הוי"ה פשוטות בלא ניקוד (שע"ר ע"פ ע"ח בשער השמות). וּבְהַהוּא יִמָּא דִּילָהּ, גּוֹ שְׁבַעִין שְׁנִין ואותו הים של המלכות שכאשר היא יורדת אל בחינת השבעים שנה שהוא ז"ת דבריאה שכ"א כולה מעשר שהוא כמנין שבעים, נְפָקָא נוֹנָא חֲדָא, וְאִפִּיק מֵיְהִי גּוֹוֵן תִּכְלֵת

ואז יוצא דג אחד שהוא החילוון שממנו יוצא גוון התכלת [קו], דהיינו שהוא היסוד דבריאה המוציא את המלכות דבריאה הנקראת תכלת (מק"מ), **וְאִיהִי נִטְלָא גְוֹן דָּא, וְתִקְיֵנַת לֵיהּ, וְאֶתְחַפֵּיִיא לְבַר בְּהַאי גְוֹן** ואז המלכות לוקחת את הגוון הזה של התכלת ומתקנת אותו ואז באותו הגוון של התכלת היא מתכסה בו מבחוץ ועי"כ היא נבדלת מכל המדרגות של החיצונים שבחוץ (ע"פ הרמ"ק).

אור הרשב"י

ר' אלעזר בן יעקב אומר כל מי שיש לו תפלין בראשו ובזרועו ומוזוה ומוזוה בפתחו וציצית בבגדו מובטח שלא יחטא, שנא' והחוט המשולש לא במהרה ינתק, ואומר חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם. וגרסינן בספרי בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר. יהיו בגדיך לבנים זו מצות ציצית, ושמן על ראשך אל יחסר, זו מצות תפלין. אבל מי שאין לו ציצית בבגדו ראוי לגדותו מן הקהל, כדגרסינן במ' פסחים מי שאין ציצית בבגדו כמנודה לשמים. וגרסינן בפרק במה מדליקין בעון ציצית ומוזוה בניו של אדם מתים כשהם קטנים, שנא' גם ככנפך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים. לא במחתרת מצאתים, זו המזוזה. פירוש בעון ביטול הציצית, שהוא בכנף, אביונים נקיים מתים, שהם בניו הקטנים. וגדול עונש המבטל מצות ציצית בזמן הזה מעונש המבטל אותה בזמן שהתכלת מצויה, מפני שלא היה כל אדם יכול להשיגה. אבל עתה שאין התכלת מצויה, אין במצות ציצית מורה ולא חסרון כים כלל, כי אם חוטין בלבד.

[קו] וממנו היו עושים את התכלת לציצית ובענין מצות ציצית איתא במנורת המאור בהלכות ציצית א"ר יהודה ב"ר שלום, למה הוזהרה תורה על התכלת בציצית. לפי שכל הכלים שבמקדש כשהיו נוסעים היו מכסין אותן בלבוש תכלת ואח"כ נותנין עליהן עור תחש מלמעלה, שנא' ובא אהרן ובניו בנסוע המחנה וגו', אבל בארון כסוי עור תחש מלמעלה ובגד תכלת מלמעלה, שנא' ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה. אמ' הב"ה מי שהוא מתעסק במה שכתוב בארון שהיא התורה, יבא וילבש לבוש הארון.

מהיכן זכו ישראל ללבוש הזה. ר' אלעזר בן פדת אומר, ממעשה שם אביהם, שכיבד את נח אביהם, שנא' ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחורנית. מה הליכתן אחורנית אף חזרתן אחורנית. מיד פרע לו הב"ה, שנתן לבניו מצות ציצית, שהיא הוד בעולם הזה וכבוד לעולם הבא.

וכל הוזהר במצות ציצית הב"ה שולח לפניו מלאכו לשמור אותו. כדגרסינן בפרק התכלת,

הלימוד היומי

לע"נ מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורגיה זצוק"ל

גוון התכלת מרחיק את המזויקים ואת עיניהם הרעה שלא יוכלו לינוק מהקדושה

לֹא־יְהִי גִזּוֹן לְבוּשָׁא דִּילָהּ, דִּהָא (משלי לא) שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה ואין זו הגוון התכלת שהיא מלכות דבריא שהיא לבוש רק אל

מלכות דאצילות מאחר שגם היא לבוש אל השש והארגמן שהם הארת הו"ק ותיקוני ז"א הנקראים ארגמן (מק"מ).

אַבָּל חוּפְּאָה דְּלִבְרֵי הָאִי גִזּוֹן הוּא אלא שזה הלבוש החיצוני שלה הוא זה הגוון התכלת של מלכות דאצילות ובאמת היא גם לבוש אל ז"א ותיקוניו (ע"פ המק"מ).

פְּגוּוּנָא דָּא הוּא מִשְׁכְּנָא, דְּכוּלִּיהּ בְּשִׁפְירוֹ מְרַקְמָא לְגוֹ, וְלִבְתָּר (במדבר ד) וּפְרָשׁוּ בְּגַד כְּלִיל תִּכְלֵת וכדוגמת כך היה במשכן שכולו היה ביופי ובמעשה ריקמה מבפנים ואח"כ

מבחוץ פרשו עליו בגד כליל תכלת. **מֵאִי טַעְמָא** ולמה היה הדבר כך. **בְּגִין דִּתְחוּת יָם דָּא, אֵית מְצוּלוֹת יָם, כְּלִל דְּכַר וְנוֹקְבָא** אלא

הוא משום שתחת המלכות הנקראת ים יש כוחות של מצולות י"ם שהם זו"ן דנוגה דבי"ע שהם כלול מזכר ונקבה והם נקראים מצולות שהוא נוטריקון צ"ל מו"ת, **וְאֵית לֹזן**

עֵינָא בִּישָׂא לְאַסְתְּפָלָא ולהם יש עין הרע להסתכל ולינק מהקדושה **(מק"מ), וְכַד מְסַתְּפְלִין, זְמִין לְעֵינֵיהוּ גִזּוֹן תִּכְלָא, וְלֹא יְכֻלָּא עֵינֵיהוּ לְשִׁלְטָא** וכאשר הם מתבוננים ויונקים מהקדושה מוכן

לעיניהם דין שהוא בגוון תכלת ועי"כ לא יכולים עיניהם לשלוט ולינק מהקדושה (מק"מ), **וְאֵיהִי אֶתְתְּקַנְתָּ לְגוֹ, בְּכָל גִּזּוּנֵין מְרַקְמָן כְּדָקָא יָאוּת**

אולם מבפנים המלכות מתוקנת מכל הגוונים המרוקמים כראוי שהם סוד ד' מלאכי ארגמן

הנושאים את הכסא שהם בגוונים של לבן אדום ירוק ושחור, **מִתְחַמְּזִין לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֶלְמָא** והם מתפשטים לד' רוחות העולם, כי מיכאל יחד עם ב' מלאכים הוא בימין שבחסד וגבריאל יחד עם ב' מלאכים הוא בגבורה שבשמאל ואוריאל יחד עם ב' מלאכים הוא במזרח ורפאל יחד עם ב' מלאכים הוא במערב שכדוגמת כך היה דגלי השבטים (וכמבואר בפרשת במדבר בדף קי"ח ע"א).

אדם הלוּבש צִיצִית בכל יום הוא בבחינת תמים

כְּגִוּוֹנָא דָּא בַר נָשׁ דְּלָבִישׁ צִיצִית, אֶתְעָבִיד בְּכָל יוֹמָא תָּמִים וכדוגמת כך האדם שהוא לובש ציצית הוא בכל יום בבחינת תמי"ם. **ת"ם, בְּאַרְבַּע כְּנָפִים מְתַקְנֵן כְּדָקָא יְאוּת** כי הוא ממשיך ללא"ה את הת"ם אורות ע"י שיש לו ד' כנפות המתוקנים כראוי בציצית. **י"ם, בְּהֵוֹא תִכְלֵת דְּנוֹנָא, דְּשִׁבְעִין דְּרֵגִין דְּיִמָּא** וכן הוא ממשיך לרחל את הה"ג שהם בסוד י"ם שהיא בסוד התכלת היוצא מדג החילזון והוא ממשיך את הארת הה"ג אל השבעים המדרגות של המלכות הנקראת ים דהיינו שהוא בז"ת דמלכות, **סְטָרָא בִישָׂא כַּד אֶסְתְּכַל בְּהֵאִי בַר נָשׁ לָא יָכִיל לְאַבְאָשָׂא לִיהּ בְּעֵינָא בִישָׂא** ואז כאשר מסתכלים אלו הכוחות של הסט"א באדם אז הם לא יכולים להרע ולהזיק לו בעין הרעה שלהם. **וּכְדִין אִיהוּ תָּם י"ם, עִם יְהוָה אֱלֹהֵיו מִפֶּשַׁע, בְּתַקּוּנָא חֲדָא, אִיהִי לְעֵילָא, וְאִיהוּ לְתַתָּא** כי אז הוא שלם בבחינת ת"ם וי"ם בתיקון אחד יחד עם